

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év január hó 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A nagyobb értékre, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt a terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Komáromi Városi Bíróság 1.B.298/2006/26. számú ítéletét, illetőleg a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 1.Bf.582/2008/6. számú végzését az I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 4.150.- (négyezer-egyszázötven) forint büntügyi költséget az állam viseli.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Komáromi Városi Bíróság a 2008. október 2-án meghozott - és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 1.Bf. 582/2008/6. számú

végzése folytán 2008. december 18-án jogerőre emelkedett - 1.B.298/2006/26. számú ítéletével az I.rendű terheltet a Btk. 316. §-ának (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés II. fordulatanak c/ pontjára tekintettel a 316.§ (5) bekezdésének b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, részben társtettesként elkövetett lopás büntette miatt - mint különös visszaesőt - 1 év 6 hó börtönbüntetésre, továbbá 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint 110.991 forint összegű vagyonek kobzással is sújtotta.

A megállapított tényállás a következő:

A csalás büntette miatt kiszabott szabadságvesztéséből 2005. június 29-én szabadult I. rendű terhelt vezető anyagmozgatói munkakörben dolgozott a kft gyárában.

2006. év márciusának elején az I. rendű terheltnek - kérésére - a IV. rendű terhelt megmutatta, hogy az üzemben hol tárolják a Nokia-6030 típusú mobiltelefonok előlapjait. Az I. rendű terhelt magához vett 100 db, összesen 62.800 forint értékű előlapot, majd a biztonsági őrök figyelmét kijátszva azokat az alsó szinten ismeretlen helyre elrejtette. Az előlapokat a nyomozás során sem sikerült fellelni, így a kár nem térült meg.

2006 márciusában az I. rendű terhelt a munkahelyén lévő termelési területről 4029 forint értékű rézcsavart tulajdonított el. Az okozott kár ezúttal sem térült meg.

2006. április 4-én az I.rendű terhelt - a II. rendű terhelttel együtt - munkahelyéről, a festőanyag raktárból átment az L5 számú termelési egységbe, ahol - a IV. rendű terhelt közreműködésével - 2160 db Nokia-6030 típusú mobiltelefon előlapot egy békára helyeztek. Az előlapokat azután az I. és II. rendű terhelt átvitte a 12 G festőanyag raktárba, ahol a 290 cm magas polcrendszer legfelső szintjén rejtették el.

Az I. és II. rendű terheltnek a IV. rendű terhelt segített abban, hogy a termelési egység területéről - a biztonsági őrkön át - az eltulajdonított dolgot átvihessék a festőanyag raktárba. A 2160 db előlapból a nyomozás során 1983 darabot megtaláltak, ezáltal az 1,075.896 forintot kitevő kárból 987.732 forint megtérült.

- o -

A jogerős ügydöntő határozat ellen az I. rendű terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt. Ebben arra hivatkozik, hogy nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A telefontartozékok gyár területén történő elrejtése ugyanis nem történt meg, azok tévedésből kerültek a munkakörleten belül bárki számára hozzáférhető helyre.

A lopás egyébként is kísérleti szakban maradt, mivel a telefontartozékok a gyár területét nem hagyták el, tehát a tulajdonosnak reális esélye volt azok újbóli birtokbavételére.

Ennek folytán pedig a kiszabott büntetés súlyossága nem áll arányban a munkaköri tévedés mértékével.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2166/2009. számú átiratában - és a nyilvános ülésen jelen lévő ügyész is - alaptalannak tartva az indítványt, a megtámadott határozatok I. rendű terhelt tekintetében történő hatályban fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A Be. 423.§-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a bíróság jogerős ügydöntő határozatában rögzített tényállás az irányadó, annak támadására nincs lehetőség. Ebből következően a bűnösség megállapításának, illetőleg a cselekmény jogi minősítésének törvényessége nem vitatható azon az alapon, hogy a cselekmény nem a tényállásban írt módon történt meg. Így a fentebb részletezett elvbe ütközik - s ezért törvényben kizártnak tekintendő - a felülvizsgálati indítványnak az az érve, hogy a telefon előlapok nem eltulajdonítási célzattal, hanem tévedésből kerültek a feltalálási helyükre.

Az irányadó tényállást tekintve pedig nem tévedtek az eljáró bíróságok a cselekmény jogi minősítését érintően.

A lopás bűncselekményének elkövetési magatartása a jogtalan eltulajdonítást célzó elvétel, amely akkor fejeződik be, amikor az elkövető az eddigi birtokállapotot megváltoztatva újat hoz létre, s ezzel az idegen dolog felett a tényleges uralmat megszerzi. Az eltulajdonítani szándékozott dolog a tulajdonos (birtokos) birtokából végleg kikerültnek pedig akkor tekintendő, ha - reális lehetőség híján - már legfeljebb csak a szerencsés véletlen segítheti elő az eredeti birtokállapot visszaállítását. Ez a helyzet valósul meg akkor, amikor az elkövető a raktárból eltulajdonított idegen dolgot nem viszi ugyan ki az üzem területéről, de úgy rejti el, hogy annak megtalálása nem, vagy csupán az ő útmutatása alapján lehetséges.

Az irányadó tényállás 1. pontjában írtakból kitűnően az I. rendű terhelt munkahelyét elhagyva egy másik üzemi egység területéről - jogtalan eltulajdonítási szándékkal - 100 db telefon előlapot vett magához, majd azokat az üzem alsó szintjén ismeretlen helyen elrejtette.

A 3. tényállási pont esetében az I. rendű terhelt - ugyancsak jogtalan eltulajdonítás végett - 2160 db előlapot vitt

el az L5 számú termelési egységből és rejtett el a festőanyag raktárban.

Nem kétséges, hogy az I. rendű terhelt ezzel a lopás elkövetési magatartását: az elvételt befejezte, hiszen a sértettet a dolgai feletti uralom gyakorlásától ténylegesen megfosztotta, amit az a körülmény is igazol, hogy az elrejtett előlapok egy része a büntetőeljárás során sem került elő.

A Be. 416.§-a (1) bekezdésének b/ pontjából kitűnően egyébként nem a cselekmény téves jogi minősítése a felülvizsgálati ok, hanem az, ha ennek folytán törvénysértő büntetés kiszabására került sor. Minthogy pedig a Btk. 17.§-ának (1) bekezdése értelmében a kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni, az I. rendű terhelttel szemben kiszabott büntetés akkor sem lenne törvénysértően eltúlzott, ha az eljáró bíróságok tévedtek volna a felrótt bűncselekmény alakzatának felrovásánál.

Ekként tehát a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem adva helyt, a megtámadott határozatokat az I. rendű terheltet érintően a Be. 426.§-a alapján hatályukban fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 429.§-a (1) bekezdésének záró fordulatán, a fellebbezés és felülvizsgálat kizártságára vonatkozó figyelmeztetés pedig a Be. 3.§-ának (4) bekezdésén és 416.§-a (4) bekezdésének b/ pontján, továbbá 418.§-ának (3) bekezdésén, illetőleg 421.§-ának (2)-(3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2010. január 26.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Akác József s.k. előadó bíró, Dr. Demeter Ferencné s.k. bíró.

A kiadmány hitelül:

írnok

MM